

1 Petrus 3: 1-7

Er zijn van die bijbelteksten die het een beetje slecht doen in onze tijd. En dat geldt denk ik ook voor het bijbelgedeelte van vandaag. We schamen ons ervoor als ze ter sprake komen in gezelschap van niet-christenen. Is dat omdat onze tijd de Bijbelse basis aan het loslaten is, of is dat omdat deze teksten misbruikt zijn en zo in handen gevallen zijn van mensen die hun eigen positie proberen veilig te stellen?

Laten we de tekst maar eens gaan bekijken.

Evenzo, gij vrouwen, weest uw mannen onderdanig..... Zo begint de tekst. Met dat woordje *evenzo*. De NBV heeft hier *'voor u vrouwen geldt hetzelfde.....'* Hoe zo *'hetzelfde'*, hoe zo *'evenzo'*? Nou, *evenzo* als waar het in het voorgaande om gaat. Waar gaat het over? Over de onderwerping aan de keizer, zelfs als dat een heidense keizer is (2:13-17). En over slaven die zich onderwerpen aan hun meester, zelfs als dat een ongelovige, slechte meester is (2:18-20). Volgens vers 16 zijn gelovigen vrije mensen, maar die vrijheid wil dus niet zeggen dat je niet meer met de gangbare gezagsverhoudingen te maken hebt. Juist wel. Door een goed onderdaan van de keizer te zijn en door een goede slaaf van je meester te zijn, leg je juist een getuigenis af.

En datzelfde geldt nu ook voor het huwelijk. Het kwam nogal eens voor dat in een huwelijk de vrouw wel tot geloof kwam en de man niet. Dat is tegenwoordig nog heel vaak zo. In Afrika bestaan sommige kerken grotendeels uit vrouwen. Maar ook al in Handelingen 17:4 lezen we dat tal van vrouwen tot geloof kwamen. En blijkbaar was daar ook sprake van in de tekst van vandaag. Petrus roept de gelovige vrouwen op om gewoon hun positie in te nemen in het huwelijk. Jouw vrijheid als christen is niet dat je de gezagsverhouding in het huwelijk ondersteboven gooit. Dan wordt het een zootje in je gezin. Wie de strijd aangaat met haar ongelovige man is niet vrij. Onvrije mensen zijn of slaaf of rebel. In beide gevallen wordt je gedrag bepaald door dat van een ander. Wie onder de plak zit thuis laat haar gedrag door haar man bepalen. En wie haar man ziet als iemand die haar vrijheid beperkt laat ook haar gedrag door de man bepalen. Vrije mensen kunnen dienen zonder hun vrijheid te verliezen. Wie vrij is houdt haar rug recht. Een vrije vrouw gaat niet de hele dag lopen preken tegen haar man. Geen protest, geen provocaties, geen geruzie, daar win je hem niet mee. Nee, laat door je levenswandel zien dat je christen bent. Jouw godvrezende levenswandel moet je man opvallen. En daarbij gaat het niet om je buitenkant maar

om je binnenkant, je houding, je karakter. Wil Petrus daarmee zeggen dat het verboden is voor een vrouw om aandacht voor haar uiterlijk te hebben. Nee, natuurlijk niet. Hij zet in dit gedeelte alleen twee dingen tegenover elkaar. Petrus weet als man maar al te goed hoe belangrijk de vrouwelijke schoonheid is voor een man. Een man ziet aan wat voor ogen is.....hij is ook in de beleving van intimiteit visueel ingesteld. Als Petrus zegt dat het sieraad van de vrouw niet uitwendig is, dan wil hij niet zeggen dat het er niet toe doet hoe je er uit ziet. Je doet jezelf tekort als je niet goed voor je uiterlijk zorgt. Maar als vrouw ben je wel meer bent dan je uiterlijk! Je hebt ook een binnenkant. En dat is zeer geëmancipeerd. Onze samenleving heet geëmancipeerd, maar zelden is de vrouw zo verlaagd tot lustobject voor mannen als in onze tijd. Als christenvrouw mag je weten dat je kostbaar bent omdat je in Christus een nieuwe schepping bent. En zelfs als je man niet gelooft mag je weten dat je vrij bent, omdat je bij Christus hoort. Neem je plaats in je huwelijk in maar laat je geen schrik aanjagen. Jouw vrije keuze om als echtgenote naast je man te staan wil niet zeggen dat een man het recht heeft de bullebak uit te hangen.

Nu had Petrus natuurlijk geen invloed op de ongelovige echtgenotes van de christenvrouwen. Maar wat hij wel doet is de christenmannen aanspreken om hun verantwoordelijkheid te nemen ten opzichte van hun vrouwen.

Mannen, leef verstandig met je vrouw, als met broos vaatwerk, bewijs haar eer, omdat zij mede-erfgenaam is van de genade des levens....(7).

Vers 6 zegt dat vrouwen zich geen schrik hoeven laten aanjagen in het huwelijk en vers 7 wijst nu op de broosheid van de vrouw. Mannen worden aangesproken verstandig te leven met hun vrouwen. Een man is fysiek meestal sterker dan de vrouw. Vaak ook is hij groter. Een man mag die fysieke kracht niet gebruiken om zijn vrouw te dreigen en zodoende zijn wil door te drijven. Dan jaag je de vrouw schrik aan en is er geen sprake meer van gelijkwaardigheid. Een man heeft zijn kracht gekregen om voor zijn vrouw te zorgen, zijn werk te doen en haar te beschermen en te koesteren. Behalve fysiek heeft de man ook emotioneel verstandig om te gaan met zijn vrouw. Het is geen nieuws dat mannen en vrouwen verschillend zijn. Als man ben je er niet om alleen maar geld in het laatje te brengen en vervolgens op de bank neer te ploffen voor de t.v. zonder je in te spannen te snappen wat je vrouw bezig houdt en je best te doen om haar beleving van dingen te begrijpen. Je leeft verstandig met je vrouw als je luistert zonder direct een oplossing aan te dragen. Natuurlijk kan ze heel goed jouw nuchtere kijk op de zaak gebruiken, maar pas nadat

jij je best gedaan hebt te luisteren naar de emotionele kant van de zaak. Je hebt allebei elkaars aanvulling nodig.

Een christenman heeft ook geestelijke verantwoordelijkheid voor zijn vrouw. In de bijbel zie je dat het juist mannen zijn die geestelijk leiderschap hebben te geven aan hun gezinnen. In onze samenleving krijg ik toch wel heel sterk de indruk dat het de vrouwen zijn die geestelijk het voortouw nemen. Soms denk ik wel eens dat de mannen in de bijbel gestimuleerd worden om de leiding te nemen, juist omdat zij van nature vaak gemakzuchtig zijn en de neiging hebben om de moeilijke gesprekken met de kinderen en alles wat met gevoel of geloof te maken heeft aan de vrouw over te laten.

Petrus stimuleert de mannen verstandig te leven met hun vrouwen zonder te heersen. In Gen.3:16 staat dat de man zal heersen over de vrouw, maar dit is geen gebod van God, maar het gevolg van de zondeval. In plaats van dat de man zijn positie gebruikt om zijn vrouw in liefde te dienen maakt hij als gevolg van de zondeval misbruik van zijn positie. Petrus corrigeert die houding in onze tekst. En dat geldt ook voor de vrouw. Als gevolg van de zondeval gaat de begeerte van de vrouw uit naar haar man. Dat betekent dat de vrouw sinds de zondeval de positie van de man begeert. Ook dat corrigeert Petrus hier. Petrus wil graag dat mannen en vrouwen er in vrijheid voor kiezen elkaar te dienen, in respect voor elkaar. De bijbel pleit voor een gezonde balans. Een relatie waar gekozen wordt voor dienstbaarheid. In het Nieuwe Testament geldt het principe van Galaten 3:26: *Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof in Christus Jezus....hierbij is geen sprake van Jood of Griek, slaaf of vrije, mannen en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus.*

De één mag niet heersen over de ander. Dan tast je elkaars vrijheid aan. En in die relatie kijken we verder dan de buitenkant. Het gaat om de hele mens: lichamenlijk, emotioneel en geestelijk. We zijn geen concurrenten maar huwelijkspartners, waarin de één de ander uitnemender acht dan zichzelf. Op die manier mag de liefde van Christus zichtbaar worden. Omdat het huwelijk een afspiegeling is van de liefde tussen Christus en de gemeente.

Amen.